

שיחת השבוע

חב"ד
צעירי
אגודת
חב"ד
857 סניפים,
בתי חב"ד,
ברחבי הארץ

יש חדש

ילדים חוגגים עם החומש

בכפר חב"ד מתחילות חגיגות החומש המסורתיות, המתקיימות בבית אגודת חסידי חב"ד (770), לאלפי תלמידי כיתות ב מכל רחבי הארץ, לרגל תחילת לימוד החומש בבתי הספר. הילדים נהנים ממפגש עם סופר סת"ם, התנסות בכתיבה על קלף, ביקור בתערוכה ובמרכז למידה של מוצרי סת"ם, הפעלה בסדנה יצירתית, והעיקר – מתכנית חווייתית מיוחדת בבית הכנסת, ובמרכז הוצאת ספר תורה, מתוך שירה וריקוד. כל ילד מקבל שי מיוחד. האירועים יהיו מ"ב במרחשוון (13.11) ועד י"ז בטבת (17.1). הרשמה מראש חובה בטל' 054-8113770 או 054-5731770.

סוכה במרכז פרנקפורט

ליד בית האופרה במרכז העיר פרנקפורט הקימו שלוחי חב"ד לקראת חג הסוכות סוכה רחבת ידיים, שאליה הוזמנו יהודים עוברים ושבים לקיים את מצוות החג. זו השנה העשירית שהסוכה מוקמת במקום מרכזי בעיר, וזוכה להתעניינות ולאהדה.

שיחת השבוע

זמין לקריאה
גם בפורמט דיגיטלי

chabadisrael.co.il/sichat

זמני השבוע

ירושלים	תל אביב	חיפה	באר שבע	אילת	ניו יורק
16:09	16:31	16:19	16:32	16:33	17:33
17:26	17:28	17:26	17:29	17:30	18:32

שבת ישראל,
קרם והזמנים

להיגייס טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

מלחמה ברוע ותיקון העולם

לא די להילחם במרצחים עצמם. חובה לעקור את תרבות הרצח מן היסוד. שומה עלינו להנחיל לכל בני האדם תודעה כי רצח הוא דבר נפשע ומתועב

הכרת הרוע. הבאת העולם לתיקונו (צילום: דו"צ)

התקיפה באיראן והמלחמה שעם ישראל נלחם כבר למעלה משנה בזרועות התמנון שלה – יש בהן משמעות עמוקה, מעבר לצורך להבטיח את ביטחוננו מול מבקשי נפשנו. זו מלחמה ברוע שטני שמאיים על שלום האנושות כולה.

פיגועי 11 בספטמבר בארה"ב, לפני 23 שנים, חשפו לעולם כולו את תאוות הרצח המזוויעה של האסלאם הקיצוני. בתחילה הייתה נטייה לחשוב שזה מעשה

של מטורפים קיצונים, אבל במהרה התברר שיש לנו עניין עם תרבות שלמה, שמטפחת הרג ורצח, ועוד בשם הדת!

כיום ברור לכול כי איראן היא השורש של תרבות הרצח הזאת. היא מקור ההשראה למתאבדים וללוחמי הג'יהאד, המאמינים כי יבטיחו את מקומם בגן העדן על-ידי טבח בני אדם תמימים. ממנה יוצאת רטוריקת המשטמה לכל מי שאינו מקבל את דת האסלאם.

לעקור מן השורש

אחרי שהעולם השחית את דרכו ונשטף במבול, הזהיר הקב"ה את נח ובניו על קיום שבע מצוות, שהן יסוד לקיומה של חברה אנושית מתוקנת. בתוכן כלולה אזהרה חריפה מפני שפיכות דמים: "שִׁפְךָ דָם הָאֵדָם, בְּאֵדָם דָּמוֹ יִשָּׁפַךְ, כִּי בְצֶלֶם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם".

ציוויים אלה חלים על כל בני האדם באשר הם. העם היהודי קיבל את המשימה להנחיל את ערכי היסוד האלה של 'שבע מצוות בני נח' לאנושות כולה, ובתוכם איסור רצח. אימוץ המצוות האלה הוא הבסיס לקיומו של העולם אחרי המבול, והוא התיקון להשחתת העולם שהייתה קודם לו.

על כן לא די להילחם במרצחים עצמם. חובה לעקור את תרבות הרצח מן היסוד. שומה עלינו להנחיל לכל בני האדם תודעה כי הרג ורצח הם דבר נפשע ומתועב; כי למרצחים לא מחכה גן עדן אלא גיהנום; כי תומכי טרור מוציאים את עצמם מכלל בני האדם שעומדים מנהלים שיח.

עלינו להזעיק את העולם כולו למלחמה בלתי מתפשרת בתפיסה המקדשת רצח. חובה עלינו לעקור מן השורש תרבות מושחתת ורקובה זו, ולבנות עולם תקין, שבו בני אדם יכולים לחיות בשלום ובשלווה.

תפקיד היסטורי

למרבה הצער, העולם אינו נחלץ להילחם מלחמת חורמה בתרבות מושחתת זו. הוא מעדיף לשקול שיקולי תועלת, לשחק בדיפלומטיה ולקנות שקט זמני תמורת נזיד עדשים. וזה התפקיד שלנו, היהודים, להבהיר לעולם כולו את הנחיצות להוקיע ולהכרית את תרבות הרצח שמובילה איראן.

גם אנחנו עצמנו צריכים להפסיק לשחק במשחקים, כאילו החמאס והג'יהאד נמצאים בצד ה'רעים' ואילו ה'פתח' שייך לצד ה'טובים'. אלה כאלה תומכים ברצח. אלה בפה מלא ואלה במימון משפחות מרצחים ובתביעה לשחררם מהכלא, כאילו היו 'אסירים' מסכנים ולא מחבלים נתעבים.

לכן המלחמה שאנו מנהלים כעת היא למעשה מלחמה לתיקון העולם כולו, לעקירת הברבריות והרוע, ולהנחלת הערכים הגלומים בשבע מצוות בני נח. כאשר אנו מדברים במילים ברורות ומכריזים בנחרצות במחבלים, בשולחיהם ובתומכיהם – אנו ממלאים את התפקיד ההיסטורי הגדול – להביא את העולם לתיקונו ולהכשיר אותו לגאולה השלמה.

מה מסתתר בשם חצרמוות

בסוף הפרשה מפורטת שושלתו של נח, ובתוכה גם בניו של עבר – פלג ויקטן. התורה מציינת את שמות ילדיו של יקטן: "וַיִּקְטֵן יֶלֶד אֶת אֶלְמוֹדָד וְאֶת שָׁלֵף, וְאֶת חֲצַרְמוֹת וְאֶת יִרְחָ". רש"י מפרש את השם חצרמוות: "על שם מקומו, דברי אגדה". כלומר, חצרמוות הוא שם מקום, ויקטן קרא לבנו על שם המקום.

פירוש זה של רש"י תמוה: מה הוא בא ללמדנו באמירה שזה שם מקום? ואם רצונו להבהיר את משמעות השם, למה לא עשה כן קודם לכן, כשהזכיר שמות אחרים?

אגדה מאחורי השם

קודם לכן רש"י מסביר את שמו של האב, יקטן: "לפי שהיה עניו ומקטין את עצמו לכך זכה להעמיד כל המשפחות הללו". הסבר זה מובן. זו הוראה בעבודת האדם לנהוג בענווה. גם את שמו

במועט, אכלו מזון בסיסי ולבשו ביגוד זול. באותם ימים היה שפע של גשמיים, ובכל זאת הם לא היו נהנתנים אלא אפילו חיכו ליום המוות. זה מצב שבו האדם עומד בתשובה תמידית, בבחינת "ושבו יום אחד לפני מיתתך".

ההפך מרדיפת המותרות

כדי שנדע שעלינו ללמוד מהתנהגותם של אנשי חצרמוות רש"י מציין שאלה "דברי אגדה", היינו דברים המושכים את ליבו של האדם.

המסר בעבודת האדם מ'חצרמוות' הוא: בזמנו רוחות התופעה של רדיפה אחרי חומרות. היא ניזונה מקנאה ותאוה. בני אדם שואפים לחיות ברמת חיים גבוהה, משופעת בדברי מותרות, ואף לוויס כסף ומשתעבדים לחובות כדי לממן זאת. ואילו כשמבקשים ממנו לתרום לצדקה, הוא טוען שאין לו כסף... יש ללמוד מיקטן, שקיבל את חינוכו מאביו, עבר, שצריך לחיות בקטנות ובביטול, ובדרכם של תושבי 'חצרמוות', שמיעטו בהנאות העולם וחיו בתחושת תשובה תמידית.

(תורת מנחם, כרך מא, עמ' 197)

של תירס, המוזכר בפרשתנו, רש"י מפרש: "זו פרס". זה קשור לדבריו קודם לכן שכורש, מבניו של יפת, בנה את בית המקדש השני, והלוא הוא היה מלך פרס.

אבל מה עומד מאחורי הצורך של רש"י לפרש מהו 'חצרמוות'? ומה פשר הסיום "דברי אגדה"? בפשטות אפשר להסביר שרש"י נחלץ להסביר מדוע יקטן, שהיה צדיק ועניו, בחר לבנו את השם 'חצרמוות', המביע את הפך הברכה, ולכן ציין שזה שם המקום.

חיים של תשובה

ואולם רש"י מוסיף ואומר שזה פירוש ממדרש אגדה, היינו שאין לראות בשם 'חצרמוות' את המשמעות השטחית והשלילית (שהבחירה בו מוסברת בכך שזה שם מקום), אלא להעמיק ולראות בו מסר חיובי.

מקורו של רש"י הוא במדרש רבה, ושם נכתב: "מקום הוא ששמו חצר מוות, שהם אוכלים כרישים (ירק זול) ולובשים כלי פפייר (בגדים עשויים מפפירוס) ומצפים למיתה בכל יום". אנשי המקום חיו בסגפנות ומתוך הסתפקות

אמרת השבוע

עבודה ומנוחה

אחרי שנים רבות שעמד בראש ישיבה עלו בו מחשבות להפסיק את עבודתו, לפרוש למנוחה ולעסוק בתורה לעצמו. הוא כבר בחר במלא מקום ראוי, אך קודם הוצאת הרעיון אל הפועל החליט להיוועץ ברבי אשר יעשה מרופשיץ.

בבואו אל הצדיק מצאו שוכב חולה במיטתו. הוא הבין שאין זו שעה מתאימה לשאול את שאלתו, אבל הצדיק פנה אליו מעצמו ואמר:

"התורה אומרת 'אלה תולדות נח'. 'אלה' רומז לעבודה זרה, כמו שנאמר 'אלה אלוהיך ישראל'. יש כאן מסר שתחילת ההידרדרות היא מהמנוחה – 'תולדות נח'. והלוא נח היה צדיק? אלא יש צדיקים שגם במנוחה 'את האלוקים התהלך נח', והם דבקים בקב"ה גם בעת מנוחתם. אבל אתה אינך במדרגה זו, ולכן המשך בעבודתך בהרבצת התורה".

מלאה הארץ חמס

מן המעיין

הארציות תחילה

"ותישחת הארץ לפני האלוקים ותימלא הארץ חמס" (בראשית ו,יא). הקלקול של דור המבול היה שהיו מבכרים ומקדימים את הארציות – "הארץ לפני האלוקים". הם עשו את הארציות עיקר ואת הקדושה טפל.

(המגיד ממזריטש)

בשם האלוקים

יש לפרש בדרך צחות: השחתת הארץ נעשתה "לפני האלוקים" – בשם האלוקים. בשם כל הקדוש עשו את כל התועבות.

(הרב יהושע טרונק מקוטנה)

הציבור הושחת

רק "לפני האלוקים" נחשבו מעשיהם חטא, ואילו בעיני הבריות, בעיני החברה, היה הכול כשורה. הציבור לא ראה כל פסול בכך.

(עיטורי תורה)

מיהו חכם

בעבר היו ראשי התיבות של המילה 'חכמה': 'חילו מלפניו כל הארץ' – מי שהצטיין ביראת ה' היה נחשב חכם ונערץ. ואילו כיום ראשי התיבות של 'חכמה' הם: 'כי מלאה הארץ חמס' – חכם הוא היודע ללסס את הבריות.

(עיטורי תורה)

צפייה לעתיד

"קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס"

מפניהם" (בראשית ו,יג). צופה ומביט הייתי בכל אחד ואחד מהם עד סוף כל הדורות, וראיתי שאין שום צדיק שעתיד לצאת מזרעם.

(שער בת רבים)

מעט לכם?

כשראה הקב"ה בימי נח שגוזלים ושודדים זה את זה אמר: מעט לכם טוב העולם ואין אתם יכולים להתחלק במתנות שהענקתי לכם בשפע רב. אהפוך את הקערה על פיה, אעשה סוף לכול וכולכם תאבדו.

(המגיד מדובנה)

טענת יום המיתה

"קץ כל בשר" – זה יום המיתה. אמר הקב"ה: יום המיתה בא לפניי בקובלנה שאין איש זוכר אותי, והראיה – "כי מלאה הארץ חמס".

(כלי יקר)

האפשרות היחידה

"לא נחתם גזר דינם אלא על הגזל" (רש"י). כי "אין בעל הרחמים פוגע בנפשות תחילה" אלא מענישן קודם לכן בממון. אבל מאחר שכל ממונם ורכושם היה של גזל, מוכרח היה לייסרם בנפשותיהם. לכן נאמר שלא נחתם גזר דינם אלא על הגזל.

(ילקוט הגרשוני)

יום בשבוע	ש"ק א' במרחשוון	א'	ב'	ג'	ד'	ה'	ו'
ג' פרקים ליום	פרק י. ה' שאר אבות הטומאות פרק י"ב	פרק ט"ז	פרק י"ח	ה'ל' טומאת אוכלין פרק א'	פרק ד'	פרק ז'	פרק י"ב
פרק א' ליום	ה'ל' שנגות פרק ד'	פרק ה'	פרק ו'	פרק ז'	פרק ח'	פרק ט'	פרק י'

לוח יומי ללימוד הרמב"ם
תקנת הרבי מליובאוויטש

נח שתמיד בטוח תיבת הביטוחים הנוחה והטובה ביותר

**5 דקות
שיחה עם נציג**
יחסכו לכם הון רב
בעלויות הביטוחים בשנה

בדיקה מקצועית חינם!

creative

אל תאבדו זמן וכסף - צרו איתנו קשר >

077.231.0591

צריך לעשות הכל שיהיה בסדר

גפןבסד

basad.co.il

ביטוח ופיקוחים למגזר החירי

בריאות | פנסיה | פרישה בכבוד | דירה | ביטוח חיים | נסיעות לחו"ל | משכנתא

טבילה לקראת הגאולה

מבול הטהרה. כפי שנראה מפשטות סיפור התורה על המבול, זה היה עונש על חטאי העולם, ואולם תורת החסידות מגלה בו משמעויות עמוקות יותר, הקשורות להכנת העולם למתן התורה ואף לגאולה העתידה.

תורת החסידות מסבירה (תורה אור תחילת פרשת נח ועוד) שהמבול היה בבחינת מקווה טהרה. העולם שלפני המבול השחית את הארץ וטימא אותה, כפי שנאמר: "מלאה הארץ חמס". טהרת העולם נעשתה על-ידי המבול, שירד ארבעים יום – בדוגמת מי המקווה המטהרים בארבעים סאה. רמז לכך מצינו גם בפסוק (יחזקאל כד) "ארץ לא מטהרה היא, לא גשמה ביום זעם". חז"ל פירשו אותו על ארץ ישראל, שלא ירד עליה המבול. הרי שהמבול – עניינו טהרה.

עוד מוסבר שהמבול טהר במידה מרובה את הטומאה שירדה לעולם בעקבות חטא עץ הדעת, ובכך שימש הכנה והכשרה למתן

התורה. הוא עשה את העולם ראוי שאור התורה והמצוות ייקלט ויאיחז בו. כמרכן היה המבול הכנה לגאולה. אחד מייעודי הגאולה הוא: "מלאה הארץ דעה את ה' פנים לים מכסים" (ישעיה יא, ט). המים מסמלים את הכוח האלוקי המחיה ומקיים את הבריאה, ולעיתים לבוא יכסו ה'מים' את כל המציאות, עד שכל הבריאה תחוש שקיומה נובע מהחיות האלוקית, כשם שיצורי המים מרגישים שקיומם תלוי במים שהם חיים בתוכם. הכנה לכך הייתה המבול, שאז היה העולם כולו מכוסה מים, מעין השלמות שתהיה לעתיד לבוא.

הרב חיים הבר

לרגל ארבעים שנה לייסוד תקנת לימוד הרמב"ם היומי

טעימה מהרמב"ם

התשובה לפי השאלה

"שני שבילין, אחד טמא ואחד טהור, הלך פאחד מהן ועשה טהרות, ובא חברו והלך בשני ועשה טהרות, אם פא ונשאלו זה אחר זה – מורין לכל אחד מהן פפני עצמו שהוא טהור; פא שניהן פאחד, או שפא האחד ושאל עליו ועל חברו... הרי שניהם טמאין" (הלכות שאר אבות הטומאות י"א)

פתגם ידוע קובע כי "התשובה היא לפי השאלה". התשובה תלויה בצורת השאלה של השואל, ולכל שואל תינתן תשובה המתאימה לצורת שאלתו.

כך היה בסיפור 'פילגש בגבעה'. בני ישראל החליטו להילחם בשבט בנימין ושאלו באורים ותומים "מי יעלה לנו בתחילה". התשובה הייתה "ויאמר ה' יהודה בתחלה" (שופטים כ"ח), ובכל זאת נפלו במלחמה 22 אלף איש. אם עשו כדברי ה', איך הפסידו במלחמה? הרמב"ן מסביר (בראשית י"ח) שבני ישראל לא שאלו אם להילחם אלא החליטו בעצמם שרצונם להילחם, והשאלה רק הייתה מי יעלה תחילה. לפיכך התשובה הייתה שיהודה תחילה.

מצב דומה מתואר בהלכה הנוכחית. יש כאן שני שבילים, אחד טהור ואחד טמא, ואדם אחד הלך בטהור והשני בטמא. הדין תלוי בצורת השאלה – אם שאלו יחד, שניהם טמאים, משום שאחד מהם ודאי טמא ואי-אפשר לומר לשניהם יחד 'טהורים'; אך אם שאלו בנפרד, מורים לכל אחד שהוא טהור, מפני שכל אחד העומד לעצמו הוא במצב של ספק טומאה ברשות הרבים שדינו טהור.

כך היה בסיפור 'פילגש בגבעה'. בני ישראל החליטו להילחם בשבט בנימין ושאלו באורים ותומים "מי יעלה לנו בתחילה". התשובה הייתה "ויאמר ה' יהודה בתחלה" (שופטים כ"ח), ובכל זאת נפלו במלחמה 22 אלף איש. אם עשו כדברי ה', איך הפסידו במלחמה? הרמב"ן מסביר (בראשית י"ח) שבני ישראל לא שאלו אם להילחם אלא החליטו בעצמם שרצונם להילחם, והשאלה רק הייתה מי יעלה תחילה. לפיכך התשובה הייתה שיהודה תחילה.

קונה ספרי תורה פסולים

(גם פיועדים לגניזה)

תשלום הוגן

חיים (עוסק מורשה)

054-3175116

kdushathaot@gmail.com

וכן רוכשים כלי כסף, כותרים, ריפונים ועוד

ה'צרה' שבתוך ה'צרה'

חרושות דאגה וכמעט לא פצה את פיו. "אני מבין שחסר לך כסף כדי לחזור לביתך ולהתארגן לקראת המעבר. אתן לך עשרים וחמישה רובלים להוצאות הראשוניות, דמי קדימה", אמר האיש. השניים לחצו ידיים ונפרדו.

ר' דוד יצא מייד לחנטשין, לספר לרבו על הישועה המפתיעה. "השם יתברך שלח לי את עזרתו!", הודיע לרבו בפנים זורחות וסיפר את כל אשר אירע.

"ודאי אתם חושבים שחוללתי כאן מופת מיוחד", הגיב רבי חיים-שמואל באוזני החסידים שסבבו אותם. "האמת היא שאין זה מופת כלל וכלל".

והצדיק הסביר: "כתוב 'עת צרה היא ליעקב וממנה ייושע'. מה כוונת המילים 'וממנה ייושע'? אלא ידוע שבכל צרה שמתרגשת על האדם, הפתרון לצרה, המפתח לישועה, מצוי בתוך הצרה עצמה. אך כיצד יידע אדם למצוא את הפתרון לצרתו?"

"האמת היא שכדי למצוא את המפתח צריכים סייעתא דשמיא גדולה מאוד. כשמתרגשת על יהודי צרה והוא בא אל הצדיק ושופך את ליבו, הצדיק מחפש את המפתח שטמון בצרה. על-פי רוב אפשר למצוא אותה בתוך דבריו של בעל הצרה עצמו.

"כאשר הופיע לפני ר' דוד, לא הצליח לפצות פה ורק בכה בדמעות שליש. הפצתו בו שידבר, שיאמר משהו, כדי למצוא את המפתח בדיבוריו. ברגע שפצה את פיו ואמר את מילות הפסוק 'אם יש מכאוב כמכאובי', הבנתי מייד שהמפתח לפתרון הצרה נמצא בעיר 'מחוב'!"

"לכן הוריתי לו לנסוע למחוב. ואכן, ה' סייע בידו, ושם נחלץ מצרתו. אך דעו נא כי אין זה מופת כלל ואף לא רוח הקודש. את הדבר הזה יכול כל אחד לדעת..."

דברי הרבי התקבלו בקרב החסידים בהבנה כי כדרכו בקודש גם את המופת הזה ניסה להסתיר ולהציג את הדברים כאילו הם פשוטים וטבעיים...

ר' דוד חזר לביתו והחל להתארגן לקראת מעברו למקום עבודתו החדש, ושם הצליח מאוד וחזר מחדש לפרנס את משפחתו מתוך רווחה.

(על-פי 'סיפורי נפלאות מגדולי ישראל')

פוגש אותך. חיפשתך זמן רב!".

זה היה אחד מאנשי העסקים שהיו מוכרים לדוד מימי עבודתו ביער. אחרי שהאיש התעניין בשלומו, סיפר כי הוא מחפש אותו כדי לעניין אותו בהצעת עבודה.

"בעת האחרונה קניתי יער גדול, ואני מחפש מנהל רישומים מומחה, שמכיר היטב את המלאכה, ובעיקר חשוב לי שיהיה איש ישר ונאמן. טוב שמצאתי אותך כאן. אתה עונה בדיוק לדרישות התפקיד", אמר.

בשרו של ר' דוד נעשה חידודין-חידודין. מול עיניו ראה את ברכת הרבי מתגשמת. הוא הביע

"מדוע אתה בוכה?!", שאל רבי חיים-שמואל הלוי הורוביץ, האדמו"ר הראשון ומייסד חסידות חנטשין שבפולין, את החסיד שעמד לפניו.

שנים רבות ניהל ר' דוד את מערך הרישומים של כריתת העצים ביער. מעסיקו הרוויח הון רב מכריתת העצים, ונהנה מעבודתו המסורה של ר' דוד.

בחלוף השנים נכרתו כל העצים באותו יער ושטחו נהפך למקום יישוב. בעל היער פנה לעסקים אחרים, ואילו ר' דוד נשאר ללא מקור פרנסה. הוא ניסה לחפש עבודה אחרת, ללא הצלחה. הכסף שחסך במרוצת השנים החל לאזול, עד שנותר בלי פרוטה.

בלב שכור התייצב בחדרו של רבו, ופניו הקודרות הביעו את מצוקתו הקשה. בלי אומר ודברים הגיש את פתקתו לצדיק, ובה תיאר את הצרה שהתרגשה עליו באובדן מקור פרנסתו.

החסיד לא היה מסוגל להוציא הגה מפיו, ורק התייפח במרירות. הרבי שאל שוב: "מדוע אתה בוכה? מה קרה לך?!"

ר' דוד נאנח אנחה עמוקה. "אינני יודע אם יש מכאוב כמכאובי", מלמל בקול רועד.

"אם כן, אל תשתהה פה אפילו דקה אחת נוספת", אמר רבי חיים-שמואל. "סע מייד לעיר מחוב, וה' ישלח לך את עזרתו".

בקושי הצליח ר' דוד לגרור את רגליו לעבר היציאה. הוראת רבו נשמעה לו תמוהה לגמרי. כיצד תסייע לו הנסיעה למחוב? אבל הוא קיים את דבריו רבו בקבלת עול.

אחרי נסיעה לא קצרה הגיע ר' דוד למחוב, השוכנת בצ'כוסלובקיה, סמוך לגבול פולין. הוא הגיח את תרמילו באכסניה זולה והתחיל לשוטט ברחובות העיר, בתקווה לראות מאין תבוא ישועתו. פגש יהודים, ביקר בבתי הכנסת, אך לא קרה דבר שהיה בו כדי להבהיר את תכלית נסיעתו לשם.

יום אחד יצא ר' דוד לשוק, שהיה הומה מאדם. הוא צעד בין הדוכנים העמוסים והרוכלים, ולפתע שמע קול קורא בשמו. "דוד! סוף-סוף אני

מה קורה כשנגמר היער? הישועה טמונה בצרה עצמה

"אל תשתהה פה אפילו דקה אחת נוספת", אמר רבי חיים-שמואל. "סע מייד לעיר מחוב, וה' ישלח לך את עזרתו". הוראת רבו נשמעה לחסיד תמוהה לגמרי

את הסכמתו, והשניים פנו לפונדק סמוך לכתבת חוזה ההעסקה. החוזה היטיב עם דוד עד מעל למצופה, ואף הובטחה לו ולמשפחתו דירה טובה סמוך ליער.

ר' דוד היה המום. הוא לא הצליח לעכל את המהירות שבה התהפך מצבו. פניו עדיין היו

אפרת

אגודה למתן יעוץ וסיוע לנשים הרות במצוקה (ע"ר)

תורמים עכשיו: *3042

www.efrat.org.il

דווקא השנה מצילים חיים

אגודת אפרת תומכת בנשים כדי שיבחרו בחיים בזכות התמיכה והליווי, אנו מאפשרים להם לבחור לשמור על ההריון ולעמוד בלחצים נפשיים וכלכליים **היו שותפים בהצלת חיים ממש!**

ניסית הכל, ולא קיבלת הלוואה?
יש דרך אחת
שעובדת

יוסף מנחם עם 41
 שנות ניסיון בבנק
 דיסקונט

יוסף מנחם משכנתאות
 דובר בנקאית שוטפת

073.348.8676

עלינו אפשר לסמוך

מגוון תפילין ומזוזות עם אמינות ואחריות
 רוכשים בבית חב"ד או באתר חב"ד ישראל
 ומקבלים עד הבית

chabadisrael.co.il

רציתי לשאול

עם הרב שלמה חיים ליסון
 מנהל בית חב"ד כרמל מערבי, חיפה

האם יש ערך לתפילה שהיא בעצם מלמול בשפתיים בלי כוונה?

התשובה היא: כן. יש ערך רב לעצם אמירת מילות התפילה, אפילו בלי כוונה. כך נפסק בשולחן ערוך, שרק בפסוק 'שמע ישראל' ובברכה הראשונה של שמונה-עשרה הכוונה מעכבת, ובשאר חלקי התפילה האדם יוצא ידי חובה בדיעבד גם אם לא כיוון (וראו ביאור העניין בתניא פרק לח).

אבל ברור שעיקר עניינה של התפילה היא ההתחברות לקב"ה ('תפילה' מלשון 'התופל כלי חרס' - מדביק, מחבר). שעת התפילה היא הזדמנות להינתק מכל טרדות היום-יום, להתחבר לקב"ה, לקבל כוח לכל היום ולבקש משאלות לעצמי ולעם ישראל.

אפשר להתפלל כדי לצאת ידי חובה ולסמן ז'י, אבל תפילה ראויה לשמה היא כזאת שיש עימה כוונה. ובזה יש שני סוגי כוונה - יש הכוונה הבסיסית, כהוראת חז"ל: "דע לפני

בס"ד

הלכה למעשה

הרב יוסף גינזבורג
 רב אזורי, עומר

גניבה מההורים

שאלה: מי שבימי נעוריו לקח מהוריו כסף בלי רשות, האם הוא חייב להחזירו, או שרשאי להניח שמחלו לו על כך?

תשובה: הורים משקיעים בילדיהם ודואגים תמיד לרווחתם, אבל כל עוד הם חיים - כספם ורכושם שייכים להם והם בבעלותם המוחלטת, ואם ילד לוקח כסף או חפץ של ההורים בלי רשות - הרי זו גניבה גמורה.

מי שלקח מהוריו כסף בלי רשותם בימי נעוריו חייב להחזירו, גם אם כבר חלפו שנים מאז. אין הוא יכול להניח שההורים מחלו על כך, כל עוד לא שמע זאת בפירוש מההורים.

גם מי שלקח חפץ השייך להורים בלי

ב"ה

מקורות: שו"ע חו"מ סי' שנה. שו"ע אדמו"ר הזקן הל' גזילה גניבה סי' וס"ח. פתחי חושן הל' גניבה פ"ד.

מחלקת המודעות (גלנד) של 'שיחת השבוע':
 טל' 053-3166532 • דוא"ל: m3166532@gmail.com

תקציר: רב הרפינס מעכב את יוליוס לחקירה קצרה, ובסיימה חשדו גובר. איש זה לא בא לרפא את רבי צדוק; מטרה אחרת לו

עוד גדעון חי!

ידעיה ישב בנגריתו השוממה והביט סביבו קדורנית. כמעט לא נותרו עצים בירושלים. אין עבודה וכמעט שאין אכל, והעקר, היכן גדעון?

מאז נעלם גדעון מירושלים עם מונבו חברו, עדין לא הגיעה מהם שום דרישת שלום. הדאגה אכלה את לבו. ואולי לא הצליחו לחבר לרבן יוחנן בן זכאי? והלא בין רומאים שונאי ישראל מצויים הם!

דפיקות בדלת החצר שסעו את מחשבותיו, והוא הזדקף בפליאה. מי זה המחפש אותי עכשו?

"פתח לנו שער!", קרא אליו קול שממ מבחוץ, וידעיה זהה את קולו של רב הרפינס. הוא רץ לפתח, ולבו דופק בהתרגשות. האם יש חדש מן הילדים?

"איש בשורה אני היום!", הכריז המלמד בששון. "עוד בנה גדעון חי ונמצא הוא וחברו מונבו עם רבנו, רבן יוחנן בן זכאי, והולך עמו בכל אשר ילך! כך שמעתי קדם מפי עד ראיה ומהרתי לבוא אליה ולשמוח את לבך. הסר דאגה מלבך, ידעיה, כי רצה השם את מעשיך; כי שמר השם על ילדך."

ידעיה נגב את דמעותיו. "תברך מפי עליון, רב הרפינס, כי שמחתני היום הזה. רק אמר נא, שמא אמר האיש לאן ילך רבי יוחנן?"

"זאת לא ידע לספר", הצטער

רב הרפינס, "אך מתוך דבריו אני מבין כי ליבנה מועדות פניו. עד זה ספר כי רבן יוחנן בקש וגם קבל מן הקיסר הבטחה, כי לא יפגע ביבנה וחכמיה. אם כן, נראה שלשם מועדות פניו. עכשו, ידעיה, רוצי וספרי לאשתך ושמוח את לבך, ואמרי לה כי תלך ותודיע גם לאמו של מונבו. אני אלה לדרבן; מחכים לי בבית המדרש!". רב הרפינס פנה לאחוריו ומהר לצאת, בטרם יחקר אותו ידעיה על האיש המועיד. כי על פן איתנה היתה החלטתו של רב הרפינס להשמר לכל יפגש האיש הלז את ידעיה.

"רגע!", השיגו מאחור קולו של האב המאשר...

המשך יבוא

רבי צדוק היה ישוב על כסאו והגה במגלת קלף. הוא היה דל וכחוש ופניו בלטו בחורונו, אך הן היו מאירות. "יכולים הנכם לגשת", התירו התלמידים, והרופאים נגשו אליו ובדקו בזהירות את החכם הגדול. שאלו שאלות, התעצבו ביניהם. כל אחד מהם חנה את דעתו, ורק יוליוס, שעדין היה נתון לרשם החקירה המציקה, נצר את לשונו, לבל יטפטפו ממנה שוב טפות של יין שרף...

קולו של רב הרפינס נשמע פתאום, קרוב לאזנו: "ומדוע שותק הנך, רופא הקיסר?", סנט בו. יוליוס לטש עליו עינים רצחניות. הוא לא יכול היה להאמין למלולו הרע. "מכל החכמים הנמצאים

פה הצלחתי לעורר עלי דוקא את חשדו של אבי הילדים! איך?!", כעס על עצמו.

הדיין בין הרופאים נסמך בהחלטה על דיאטה זהירה עד מאוד, שתחלטה במציצת תאנים. "אם את מיץ התאנה יצליח החכם לעכל כפאות, נתן יהיה להתקדם אט-אט למאכלים רכים ועדינים נוספים", פסקו הרופאים. יוליוס מהר אף הוא להצהיר בקול: "כן, רק מיץ תאנים. אחר-כך נראה", ונשך את שפתיו כשראה את רב הרפינס מתיד לעצמו.

הפעם לוו התלמידים את הרופאים ביתר כבוד. חשדם פג, והם נטלו את אנשי המשלחת לדירה שבה ילוגו בימי שהיתם בירושלים, עד פלותם לרפא את רבי צדוק.

דבר התורה שלי

התבה הסודית היהודית

הפעל-שם-טוב, מיסד החסידות, למד פרוש מיוחד לצווי של הקדוש ברוך-הוא לנח "בא אל התבה". הצווי הזה מפנה בעצם לכל יהודי ויהודי: אם אתה רוצה להנצל מה'מבול' שמציף אותך, הפנס אל התבה שלך.

מהו המבול? המבול מסמל את הטרדות הרבות המציפות את האדם. הוא רוצה להתרפא בתפלה ובקלמוד התורה, אך מוחו עסוק במחשבות על דברים שמטרידים אותו.

ומהי התבה? התבה היא המלים (תבה משמעותה גם מלה) של התורה והתפלה. להפנס אל התבה הפונה היא להקיף את עצמנו במלים הקדושות של התורה והתפלה.

מדוע המלים של התורה והתפלה מגוננות עלינו? מפני שהן עשויות מחומר אחד - מהאמונה שהבורא מחיה ומקיים את העולם בכל רגע ורגע מחדש, וכל מה שקורה נעשה ברצונו ובכוחו.

בספר הזהר מספר שרב ייסא סבא היה מתפלל לקדוש-ברוך-הוא שיתן לו מזון, גם בשעה שהמזון כבר היה צריך ומוכן לפניו על השלחן. לכאורה, הרי המזון כבר מוכן לפניו, ולמה לבקש שוב?

אלא שזו היתה האמונה של רב ייסא - שהקדוש-ברוך-הוא מעניק לו את המזון בכל רגע ורגע; ואם הקדוש ברוך-הוא יחליט שלא לחדש את דברי המאכל - הם פשוט יחדלו מלהתקיים.

אמונה זו היא הכוח להתגבר על 'מבול' הטרדות. יהודי שזוכר תמיד שכל העולם אינו מתקיים בכוח עצמו אלא ברצונו של הקדוש-ברוך-הוא, מבין שאין סבה להתרגש מטרדות העולם, ואין לאפשר להן להפריע לו בעבודת הבורא.

(על-פי לקוטי שיחות, כרך א, עמ' 6)

מה רבו מעשיה'ה

שחר, צוחני וחכם

כשאומרים על משהו שיש לו קול של עורב, זו הערה מעליבה. אבל לומר שיש לו שכל של עורב – זו כבר יכולה להיות מחמאה.

חוקרים באוניברסיטה בארצות הברית עשו נסוי מעניין: הם עטו על פניהם מסכות, מקצתן סתמיות ומקצתן מאימות. חוקרים עם מסכות מפחידות לכדו כמה עורבים. אחר כך הוסיפו החוקרים להתהלך עם המסכות. בכל פעם שגראו החוקרים עם המסכות ה'מפחידות' צללו לעברם עורבים ותקפו אותם. איזה זכרון יש להם! בהמשך קרה דבר מפתיע עוד יותר – עורבים חדשים למדו מהעורבים הוותיקים מי מבני האדם הוא 'אויב' שיש לתקוף אותו!

חוקרים אחרים העמידו לפני עורב צנצנת צרה מלאה מים ומזון שצף למעלה. כאשר מפלס המים ירד, לא הצליח העורב להגיע למזון במקור הקצר שלו. מה עשה? הביא אבנים קטנות והחל למלא את קרקעית הצנצנת. מפלס המים עלה, והעורב קבל את ארוחתו.

אפשר לראות עורבים המניחים אגוזים על הכביש כדי שגלגלי המכוניות יפצחו אותם, ואז יוכלו לאכל את פרי האגוז. הם אפילו יודעים לנחם עורבים אחרים כשהם עצובים, או לשקר ולרמות.

העורבים נפוצים בכל העולם. יש שארכם מגיע לשבעים סנטימטרים, ולתוחלת חיים של עד ארבעים שנה בשבי.

על אף קולם הצוחני, עורבים יודעים לחקות קולות של בעלי חיים אחרים ואפילו של בני אדם. הם גם מבצעים משימות בדיקנות רבה. למשל, מחביאים מזון בצורה משלמת, כדי ששום צור אחר לא יגנב להם אותו.

תקציר: אבר בבגוד מאשם מופיע פתאום בערב שבת מחוץ לביתו של החוזה מלובלין. בגלל הערפל הכבד קשה קצת למצא אותו, אך לבסוף הוא מתגלה וצועד קדימה.

האיורים נועדו להמחשת הסיפור בלבד ולא לתיאור דמויות הצדיקים

אלי לקח את הפנס של מני, והציע למני תשלום שיאפשר לו לקנות פנס חדש, אבל מני לא מסכים ודורש לקבל את הפנס שלו בחזרה. מני צודק. אם החפץ הגזול קיים – חייב הגזולן להחזיר את החפץ עצמו.

הלכה בשבוע

המאזינים לא רואים את זה, אבל אפשר בהחלט להרגיש. אנשים שיושבים במשרד או בבית מספרים לי שרקדו איתי בשידור חי.

ימי הילולא. עשיתי לעצמי מנהג בכל בוקר לפתוח את התכנית עם סיפורים על בעלי הילולא, מכל העדות והחוגים. אני מדבר כמה דקות על הצדיק ומספר סיפור מיוחד הקשור בו.

אוטובוס. בשלב מסוים החלטתי להגשים חלום ילדות ולעשות רישיון על אוטובוס, כדי שאוכל להסיע ילדים. בכל בוקר אני מסיע ילדים מעמנואל לאלעד, ומשם יוצא לרדיו. וכאן המקום להודות לחברה לפיתוח השומרון, שאפשרה לי להגשים את החלום. באוטובוס אני מרגיש בתיבה ממש. אני מקבל את פני הילדים כל בוקר באיחול: בוקר טוב צדיק, בוקר טוב צדיקה...

פתיחה. שמעתי סיפור על הרב צדקה שאמר לנהג הסעות של תלמידים: 'יש לך כל בוקר פתיחה, כמו פתיחת ההיכל'. כך אני מתייחס לתפקידי, בתחושת זכות אדירה להסיע את ילדי ישראל למוסדות החינוך שלהם.

תפילה. כמעט בכל יום אני מתבודד. אלה הרגעים שבהם אני יכול לצעוק לקב"ה כל מה שאני רוצה, לדבר אליו, לבקש ממנו, לשיר לו. לעיתים אני לא מוצא מילים ופשוט שר. זה מנקה את הנפש, מוריד שכבות. בכל שבת אני זוכה להתפלל בבית חב"ד אלעד, של השליח הרב יוסף יצחק סילברמן, שזכיתי להיות ממקימיו לפני חצי יובל.

"התיבה שלי היא האוטובוס"

הוא מתחיל את היום כנהג אוטובוס ילדים, ממשיך כשדרן פופולרי ברדיו ומסיים אותו כזמר חתונות בערב. ואיך ההחלטה לגדל זקן קשורה למוזיקה

"כל בוקר 'התבודדות' של שתיים מאחורי המיקרופון" (צילומים: יגל בר)

תעודת זהות. ירון בר, בן 54, תושב אלעד, במקור מפתח תקווה. קם בכל יום בשעה ארבע לפנות בוקר, ומתארגן להסעת ילדי חינוך (חינוך) מיוחד מעמנואל לאלעד. בהמשך הבוקר משדר תכנית מוזיקלית ב'קול חי מיוזיק'. בערב מופיע באירועים.

כישרון. מילדותי ניחנתי בכישרון מוזיקלי, אם כי הייתי ביישן גדול. בכיתה א, המורה שלי, שרה הרשקופ ע"ה, אמרה לי לקראת מסיבת הסיום: ירון, אתה תהיה הסולן. ברחתי מהכיתה מרוב בושה, וחזרתי... ומאז אני עם מיקרופון ביד.

שירה. התחלתי רשמית בלהקת הרבנות הצבאית, אצל מונה רוזנבלום, שממנו למדתי המון, גם מידות וגם מוזיקה. לאחר נישואי הוספתי להופיע, בעיקר בחתונות. מבחינתי אין דבר נעלה מלשמוח חתן וכלה.

התחזקות. הכמיהה לחיים רוחניים נגעה בי מגיל צעיר. הכרתי את הרב שלום ארוש, ומאוד התחזקתי ונשאבתי לעולמה של החסידות. באותם ימים עשיתי 'דיל' עם בורא עולם ואמרתי לו: אני מגדל זקן ולא נוגע בו ואתה עשה את שלך בעבורי. מאז ראיתי ישועות גדולות. אני רוצה להמליץ לכלל הקוראים: גדלו זקן ותראו גם אתם ישועות!

רדיו. לפני כעשר שנים פנה אליי שכני וחברי, ר' אבי רוזן, המנהל את קבוצת

'קול חי', וסיפר על הקמת ערוץ שישדר מוזיקה יהודית-חסידיית סביב השעון, בלי אקטואליה וחדשות, 'קול חי מיוזיק'. אבי אמר לי: 'אני רוצה אותך איתנו'. לא הבנתי מה לי ולרדיו, אבל אבי לא ויתר והציע לי: דבר עם המאזינים, ספר להם שהשמיים בהירים, שהשמש זורחת, שכל מה שהשם עושה, לטובה הוא עושה. אמרתי לאבי: אתה בעצם רוצה שאעשה כל בוקר 'התבודדות' של שתיים מאחורי המיקרופון? השאר היסטוריה.

שפתי תפתח. כל בוקר, לפני השידור, אני מתפלל להשם יתברך שיפתח את פי.

למשל, לפני שנה, אחרי הטבח הנורא, לא ידעתי איך אני בכלל נוסע לאולפן, מה אני אומר. אבל הבנתי שזה בדיוק התפקיד שלי. כל הדרך לאולפן ביקשתי מהשם שהדיבורים שלי יהיו מנחמים ואפילו משמחים, כדי לרומם את מצב רוחם של המאזינים, וברוך השם עמדתי במשימה.

ריקוד. לפעמים אני רוקד בשידור.

בבוקר נהג הסעות לילדי חינוך מיוחד ובערב משמוח חתן וכלה

הכנסה קבועה לבית הכנסת ל-25 שנה

אנו שוכרים גגות של בתי כנסת ושיבות בכל הארץ, לטובת הקמה של מערכת סולארית, ומייצרים לכם הכנסה קבועה ויציבה, ללא כל הפרעה לפעילות השוטפת.

מעגלים אנרגיה, חברה סולארית וותיקה, פעילה משנת 2009, מאות פרויקטים בארץ ובחו"ל. כתובתנו: מושב ישעי משק 72.

שמעון חי, אזור צפון: 050-9741137
שחר מזור, אזור מרכז: 054-6226202
גדי אלבז, אזור דרום: 054-4609646

בס"ד
מעגלים
אנרגיה חמה
www.magalim.co.il

(קבלן רשום מס' 35340)

לא נדרשת השקעה מצד בעל הנכס!

ישיבת בני דוד, על.